

prima instanță: Judecătoria Bălți – Sv. Ghercavii
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți– St. Procopciuc, A. Garbuz și E. Grumeza

ÎNCHEIERE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător

Judecători

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari și Luiza Gafton

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Cojocari Larisa, prin intermediul avocatului Moruz Valentina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Cet-Nord” împotriva Larisei Cojocari cu privire la încasarea datoriei pentru pierderile normative la energie termică și compensarea taxei de stat,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Cojocari Larisa și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 21 decembrie 2016, prin s-a admis acțiunea integral

c o n s t a t ă:

La 11 martie 2015 societatea pe acțiuni „Cet-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Larisei Cojocari cu privire la încasarea datoriei pentru pierderile normative la energie termică și taxei de stat.

În motivarea cererii de chemare în judecată societatea pe acțiuni „Cet-Nord” a indicat că în baza actului de deconectare nr. 4771 din 11 octombrie 2004 apartamentul nr. XXX, ce aparține cu drept de proprietate Larisei Cojocari a fost deconectat de la sistemul centralizat de încălzire.

A indicat că în cazul deconectării integrale de la sistemul central de încălzire, consumatorul urmează să achite plata pentru pierderile normative de energie termică conform Hotărârii Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011.

În perioada 01 octombrie 2011 – 01 aprilie 2014 pierderile normative la energia termică constituie suma de 3 434,53 lei, calculul fiind efectuat în mărime de 10 % pentru sezonul 2011- 2012, 15 % pentru sezonul 2012-2013 și 20 % pentru sezonul 2013-2014.

Conform Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, cu modificările operate prin Hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011, consumatorul este obligat să achite plata pentru sezonul precedent până la 01 august a anului curent.

A indicat că la 11 septembrie 2014 a adresat Larisei Cojocari pretenție cu privire la achitarea datoriei formate, însă solicitarea a rămas fără răspuns.

Societatea pe acțiuni „Cet-Nord” cere încasarea de la Cojocari Larisa a sumei de 3 434,53 lei cu titlu de datorie și a taxei de stat în mărime de 270 lei (f.d. 3).

Avocatul Moruz Valentina, împuternicită prin mandatul din 28 aprilie 2015 să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 15), a depus în interesele Larisei Cojocari cerere de suspendare a procesului în legătură cu faptul că Cojocari Larisa a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Cet-Nord” cu privire la anularea avizului de plată pentru luna martie 2015, prin care s-a impus spre plată pentru energia termică suma de 4 938,07 lei (f.d. 19).

Prin încheierea Judecătoria Bălți din 27 mai 2015 s-a suspendat procesul până la soluționarea pricinii conexe (f.d. 24).

Avocatul Moruz Valentina a depus în interesele Larisei Cojocari cerere de reluare a procesului invocând că la 18 decembrie 2015 Judecătoria Bălți s-a pronunțat pe marginea cauzei conexe (f.d. 34).

Judecătoria Bălți prin încheierea din 30 septembrie 2016 a dispus reluarea procesului (f.d. 42).

Reprezentantul Nemeț Angela, împuternicită prin procura din 05 ianuarie 2015 să reprezinte interesele în instanța de judecată cu dreptul de a majora sau reduce cuantumul pretențiilor (f.d. 14), a depus în interesele societății pe acțiuni „Cet-Nord” cerere de modificare a pretențiilor din motivul efectuării recalculului conform hotărârii irevocabile a Judecătoria Bălți din 18 decembrie 2015 solicitând încasarea de la Cojocari Larisa a datoriei în sumă de 2 401,29 lei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 52).

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 21 decembrie 2016 s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Cet-Nord”.

S-a încasat de la Cojocari Larisa în beneficiul societății pe acțiuni „Cet-Nord” suma de 2 401,29 lei cu titlu de datorie pentru pierderile normative la energia termică și taxa de stat în mărime de 270 lei (f.d. 79).

La 09 ianuarie 2017 avocatul Moruz Valentina a depus în interesele Larisei Cojocari cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătoria Bălți din 21 decembrie 2016 (f.d. 82), iar la 04 aprilie 2017 apel motivat împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 98-99).

Curtea de Apel Bălți prin decizia din 12 septembrie 2017 a respins apelul declarat de Cojocari Larisa și a menținut hotărârea Judecătoria Bălți din 21 decembrie 2016 (f.d. 123-127).

În motivarea soluțiilor instanțele de judecată au indicat că prin actul de deconectare a apartamentului de la sistemul central de încălzire a Larisei Cojocari, s-au încetat relațiile de furnizare directă a energiei termice, fără a afecta relațiile de furnizare indirectă a energiei termice prin țevile de tranziție a magistralelor termice conform pct. 8¹ Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării/reconectării acestora la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și modificat prin hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011.

Au mai indicat că prin actul de cercetare a stării tehnice și a regimului de funcționare a sistemului de aprovizionare cu energie termică din 08 mai 2015, s-a constatat că în blocul locativ în care locuiește Cojocari Larisa, sistemul de încălzire termică este în funcțiune și trece prin locurile de folosință comună: în subsol, etaj tehnic, scările blocului, la fel și prin apartamentul apelantei/pârâtei trec țevile de tranzit, astfel, fiind prezente cele patru elemente constructive.

Termoficarea centrală a blocurilor de locuit reprezintă temei juridic de proprietate forțată și perpetuă, chiar și în cazul debransării apartamentului de la agentul termic și înlăturarea magistralelor din încăpere, dat fiind faptul că aceste magistrale-țevi sunt parte componentă și indispensabilă a clădirii.

Instanțele de judecată au ajuns la concluzia temeiniciei pretențiilor înaintate de societatea pe acțiuni „Cet-Nord” cu privire la încasarea de la Cojocari Larisa a pierderilor normative pentru energie termică în mărime de 2 401,29 lei.

La 13 noiembrie 2017 prin intermediul oficiului poștal avocatul Moruz Valentina a declarat în interesele Larisei Cojocari recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs avocatul Moruz Valentina a indicat că Cojocari Larisa nu beneficiază de serviciile prestate de societatea pe acțiuni „Cet-Nord” și nu sunt careva raporturi obligaționale în acest sens.

Instanțele de judecată nu au ținut cont de hotărârea Judecătoriei Bălți din 18 decembrie 2015, emisă în pricina conexă, prin care s-a anulat factura de plată emisă de societatea pe acțiuni „Cet-Nord” pe numele Larisei Cojocari pentru luna martie 2015 în sumă de 4 938,07 lei pentru energia termică.

Consideră că instanțele de judecată eronat au dispus încasarea datoriei pentru perioada de la 01 noiembrie 2011- 01 aprilie 2014 în sumă de 2 401 lei, sumă care a fost anulată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

A concretizat că pentru încasarea plății cu titlu de pierderi normative de energie termică, urmează a fi întrunite următoarele condiții: existența pierderilor de energie termică în încăperile tehnice, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea deconectării coloanelor tranzitorii.

Societatea pe acțiuni „Cet-Nord” nu a prezentat probe pertinente și concludente cu privire la existența pierderilor normative de energie termică, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea deconectării coloanelor tranzitorii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 04 decembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copie respective, însă până la data examinării chestiunii cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Cojocari

Larisa, prin intermediul avocatului Moruz Valentina, societatea pe acțiuni „Cet-Nord” nu a prezentat referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Cojocari Larisa, prin intermediul avocatului Moruz Valentina în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 19 octombrie 2017 Curtea de Apel Bălți a expediat Larisei Cojocari și avocatului Moruz Valentina copia deciziei din 12 septembrie 2017 (f.d. 128), care au fost recepționate de destinatari la 23 octombrie 2017 (f.d. 130, 131) fapt ce denotă că recurentul declarând recursul la 13 noiembrie 2017, s-a încadrat în termenul de 2 luni acordat de legiuitor.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost semnat de avocatul Moruz Valentina, care a fost împuternicită de Cojocari Larisa prin mandatul din 28 aprilie 2015 să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 15), recurentul fiind partea în proces împotriva căreia a fost declanșată acțiunea civilă, astfel încât temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă nu are incidență.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, instanța de recurs relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate *supra*, instanța de recurs conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, Completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul statuează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice,

respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că cererea de recurs depusă de avocatul Moruz Valentina în interesele Larisei Cojocari este întemeiată, în drept, pe temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) Codul de procedură civilă.

Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, avocatul Moruz Valentina a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel și prima instanță s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel nu este suficient de fundamentată.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Cojocari Larisa, prin intermediul avocatului Moruz Valentina în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cojocari Larisa, prin intermediul avocatului Moruz Valentina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecător

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton